

Русија и Србија су неодвојиви део Европе. Европска унија је највећи трговинско-економски партнер наших земаља. Обе су заинтересоване за даље продубљивање ових веза.

Ми разумемо тежњу Србије ка квалитативно новом нивоу сарадње са Европском унијом. Ових дана у Москви Вук Јеремић је изјавио да статус кандидата ништа не мења у односима између Москве и Београда и ми те речи схватамо као потврду жеље да се избегне доношење побочне штете овим односима због приближавања Бриселу.

А такви ризици постоје. Улазак Србије у ЕУ доведиће до прекида важења билатералног споразума о слободној трговини. С тим у вези може се очекивати смањење српског извоза за Русију, укључујући и пољопривредне производе. Енергетика је витална грана српске привреде и приоритетан правац наше сарадње. Рад ЕУ на доношењу одређених регулатива за своје тржиште природног гаса и електричне енергије, познатих под називом „трећи енергетски пакет“, противуречи нашем споразуму о сарадњи у сфери нафте и гаса од 25. јануара 2008. године и може довести до компликација у нашој сарадњи.

Статус кандидата за чланство у Европској унији, а посебно пуноправно учешће у ЕУ, претпоставља спровођење заједничке спољне политике. Најоштрији проблем је питање Косова. Министар иностраних послова Русије Сергеј Лавров управо је потврдио непроменљивост ставова Москве о овом питању – очување водеће улоге УН и њеног Савета безбедности у овом процесу на основу резолуције 1244 СБ УН, решавање питања путем преговора, дијалога између Београда и Приштине, прихватљивост било ког решења за обе стране. Српска страна у потпуности дели овакав прилаз.

С друге стране, иако је Генерална скупштина 9. септембра 2010. године усвојила познату резолуцију у складу са којом ЕУ преузима функцију посредника у дијалогу између Београда и Приштине, потезе Европљана тешко је назвати повољним за Србију. Прочитајте текстове у српским листовима и оцене експерата: пристрасна позиција у корист Приштине, систематски притисак паралелно са давањем статуса кандидата, аминовање једностраних потеза косовско-албанске стране. Земље ЕУ сеprotиве уставној одлуци Србије о одржавању избора у овој покрајини. Споразуми, који су постигнути уз помоћ Брисела, подвргавају се фалсификовању – даје се широко тумачење модалитета коришћења назива „Косово са звездом“, чине се покушаји да се приштински режим уведе у међународне организације на „мала врата“. Игнорише се воља Срба која је исказана на референдуму на северу Косова у фебруару ове године. Упркос напорима српске дипломатије, водеће земље ЕУ лобирају за признавање једнострано проглашене независности Косова.

С тим у вези желео бих да вас подсетим на речи патријарха српског господина Иринеја, који се, као одговор на предложену од стране ЕУ неприхватљиву цену за „улазницу“, захвалио Европљанима на љубави и доброту према Србима.

Без обзира на то што се овде редовно на свим нивоима, укључујући и највиши ниво, говори о томе како Србија не планира да уђе у НАТО, ова тема се константно држи на тихој ватри, укључујући и коришћење метода манипулације јавном свешћу.

Русија и Србија активно сарађују на међународној сцени, у УН, у Европи, региону. Како ће статус кандидата утицати на ту сарадњу?

Они, који подржавају улазак Србије у ЕУ, рачунају на повећање животног стандарда људи, добијање додатне помоћи, постизање високих европских стандарда. Противници ове политике указују на неоправданост оваквих ставова, позивају се на кризу Европске уније, на то да се преговори воде на неравноправним основама, а цена је исувише висока. Ово питање Срби треба сами да реше. Како је у марту 2011. године током посете Београду рекао премијер Владимир В. Путин – оно што је добро за Србију добро је и за Русију. Спремни смо да прихватимо сваку одлуку српског народа. Ма како се развијала ситуација, Русија ће наставити најактивнију сарадњу са пријатељском Србијом. Као што и чини већ много векова.

(НИН)